

Тема номера: Екотеологія

РЕДАКЦІЯ VERBUM

1 ТРАВНЯ 2019

Шановні читачі! У травні природа зовсім розквітає, і саме природі – а точніше, екотеології – ми вирішили присвятити новий випуск «Вербуму». Лише нещодавно проблема охорони довкілля з'явилася в офіційних документах Церкви; особливої уваги тут заслуговують екологічні ініціативи Патріарха Варфоломія й Папи Франциска. Утім, ми хочемо придивитися не тільки до теоретичних розважань, а й до практичних підходів, які пропонують нові стосунки людини з навколишнім середовищем.

Фото: Lawrence Lew OP

Номер розпочинається фрагментом енцикліки Папи Франциска «Laudato si'». Ми зосередилися на параграфах, у яких ідеться про інтегральну екологію. Адже охорона довкілля – це не тільки справа сміття: ідеться про численні аспекти економіки, суспільних стосунків і культури повсякденного життя. «Як різні – фізичні, хімічні й біологічні – елементи планети пов'язані між собою, так і живі види – це своєрідна мережа, яку ми постійно пізнаємо та вчимося розуміти». Щоб уповні досягнути екологічну проблему, потрібно подивитися на неї з різних боків. І саме такий погляд пропонує Папа Франциск.

У наступному тексті радник Патріарха Варфоломія Джон Хрісавгіс, як і Папа, звертає увагу на потребу інтегрального підходу до екології. Покликаючись на традицію Східної Церкви, він наголошує, що неналежне використання природи може бути не тільки порушенням екосистем, а й моральним переступом. За словами Патріарха, «призводити до вимирання видів і знищували біологічне різноманіття Божого творіння, руйнувати цілісність Землі, породжуючи кліматичні зміни, здирати з поверхні планети природні ліси та плюндрувати водно-болотні угіддя, забруднювати отруйними речовинами води, ґрунти, повітря, біологічні форми життя нашої планети – усе це для людини гріх».

Отець Олег Кіндій аналізує погляди Отців Церкви на довкілля. Може здатися, що потреба охороняти навколишнє середовище – це проблема сучасна, проте вже ранні християнські автори, розуміючи, що людина становить ланку між Богом і світом, говорили про відповідальність особи за стан природи. Максим Ісповідник, наприклад, писав, що «людина як первосвященик цілої природи в літургійній процесії бере плоди землі й трансформує цей світ, перетворюючи виноград на вино, а пшеницю на хліб. Людина є співтворцем цього світу. Проте ця співтворчість лише тоді конструктивна, коли підсилює прославлення величі Бога».

Наступні два тексти присвячені екологічним ініціативам, скерованим на зміну стилю життя. Юлія Карпицька пропонує побувати, бодай віртуально, на київській станції сортування сміття. Приклад цього закладу показує, що екологічна свідомість українців поступово змінюється. Менеджерка зі зв'язків з громадськістю організації «Україна без сміття» Іванна Давиденко розповідає, що коли вони лише починали працювати, «про екологію майже ніхто не говорив, але видно, як змінилася ситуація за останні кілька років: зараз можна знайти багато інформації про екодружні практики, зокрема про сортування. Якщо ось так потроху міняти свої щоденні звички, можна й не помітити, як зміниться життя».

До схожих висновків підштовхує книжка Беа Джонсон «Дім – нуль відходів. Гід до щасливого життя в сучасному світі без зайвих витрат і сміття», із якою знайомить Марта Леках. Безсміттєвий стиль життя Беа Джонсон – це приклад, спроможний не тільки надихнути, а й підказати, як кожен може подбати про довкілля у своїй конкретній ситуації. Важливо пам'ятати,

що зміна світогляду – це шлях, який ми долаємо малими кроками. Потрібен час, щоб зрозуміти, «що безсміттевість не позбавляє наше життя радості, а звільняє в ньому місце для того, що є насправді важливе», – але якщо рішуче взятися за цю практику, то виявиться, що життя без сміття – не захмарний ідеал, а те, чого кожен може поступово досягти.

РЕДАКЦІЯ VERBUM

1 ТРАВНЯ 2019

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in
/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php on line **284**